

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีโรคตัดบรรจผลไม้ปฏิบัติทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม

ระหว่าง	คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	ผู้กล่าวหา
	บริษัท อ. นาง ม.	ผู้ร้องที่ ๑ คู่กรณี

ข้อร้องเรียน

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ส. ส่งหนังสือร้องเรียน/ร้องทุกข์ ถึงประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่า มีผู้ประกอบการใช้ความได้เปรียบทางการค้าเอาเปรียบเกษตรกรผู้เพาะปลูกลำไยในอำเภอ ส. จำนวน ๒ ราย และขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมทางการค้าของผู้ประกอบการซึ่งอาจเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

นาย ส. ผู้ร้องที่ ๑ ประกอบธุรกิจเพาะปลูกลำไยเพื่อจำหน่ายให้ผู้รับซื้อเพื่อส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๑ ผู้ร้องที่ ๑ จำหน่ายลำไยให้กับบริษัท ก. ในราคากิโลกรัมละ ๔๘ - ๓๙ บาท ตามลำดับ ต่อมาบริษัท ก. แจ้งว่าไม่สามารถรับซื้อลำไยจากผู้ร้องที่ ๑ ได้ เนื่องจากโควตาในการรับซื้อลำไยเต็ม ประกอบกับคู่กรณีเข้ามาติดต่อทำสัญญาซื้อขายลำไยกับผู้ร้องที่ ๑ ผู้ร้องที่ ๑ จึงตกลงทำสัญญาซื้อขายลำไยในราคากิโลกรัมละ ๓๕ บาท โดยคู่กรณีวางเงินมัดจำไว้กับผู้ร้องที่ ๑ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ในการทำสัญญาดังกล่าวผู้ร้องที่ ๑ มีความประสงค์ที่จะทำสัญญาซื้อขายลำไยกับคู่กรณีโดยตรง แต่ในสัญญาระบุคู่สัญญาเป็นผู้ร้องที่ ๑ ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้ตั้งใจแต่อย่างใด เพราะเข้าใจในวันทำสัญญาว่าเป็นการทำสัญญาโดยใช้สถานที่ของผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้ดำเนินกิจการแล้ว อีกทั้งพนักงานของคู่กรณีแจ้งกับผู้ร้องที่ ๑ ว่าคู่กรณีเช่าสถานที่ทำการของผู้ร้องที่ ๑ จึงใช้ชื่อของผู้ร้องที่ ๑ เป็นคู่สัญญา ต่อมาหลังจากที่คู่กรณีได้เข้ามาเก็บลำไยแล้ว ผู้ร้องที่ ๑ จึงเข้าพบคู่กรณีเพื่อขอรับเงินค่าลำไย และคู่กรณีนำเอกสารมาให้ตรวจสอบพร้อมทั้งแจ้งผู้ร้องที่ ๑ ว่า ในการเก็บลำไยครั้งที่ ๑ จะคิดราคาให้กิโลกรัมละ ๓๕ บาท ส่วนการเก็บลำไยครั้งที่ ๒ จะคิดราคาให้กิโลกรัมละ ๔ บาท โดยอ้างว่านำลำไยไปจำหน่ายให้กับล้งอื่น และเมื่อนำมาหักจากเงินมัดจำแล้วจะทำให้ผู้ร้องที่ ๑ มียอดติดค้างกับคู่กรณีอีก จึงขอให้ผู้ร้องที่ ๑ ช่วยต่อสัญญาซื้อขายในปีถัดไป ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ไม่ยอมรับข้อเสนอดังกล่าว จากนั้นผู้ร้องที่ ๑ จึงร้องขอความเป็นธรรมที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ส.

/นาง อ...

นาง อ. ผู้ร้องที่ ๒ ประกอบธุรกิจเพาะปลูกลำไยเพื่อจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อเพื่อส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ การทำสัญญาซื้อขายลำไยของผู้ร้องที่ ๒ จะมีการเปลี่ยนล้งผู้รับซื้อในแต่ละปีไม่ซ้ำกัน ส่วนใหญ่จะรับฟังข้อมูลจากเกษตรกรด้วยกันว่า ล้งใดมีประวัติในการรับซื้อลำไยที่ดี มีความน่าเชื่อถือ และไม่มีการกดราคา ซึ่งผู้ร้องที่ ๒ ได้ติดตามเฟซบุ๊กกลุ่มหนึ่งและเห็นการลงข้อความว่าเปิดรับซื้อใบลำไย และให้หมายเลขโทรศัพท์ในการติดต่อไว้ ผู้ร้องที่ ๒ จึงโทรศัพท์ไปเพื่อขอทราบรายละเอียดและทราบว่า เป็นคู่กรณีจึงมีการทำสัญญาซื้อขายลำไยกับคู่กรณีในราคา กิโลกรัมละ ๓๓ บาท โดยคู่กรณีวางเงินมัดจำไว้กับผู้ร้องที่ ๒ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และเข้าไปทำสัญญา ณ สถานที่ทำการของผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งผู้ร้องที่ ๒ ทราบจากเกษตรกรด้วยกันว่าล้งของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นล้งที่มีความน่าเชื่อถือ ต่อมาหลังจากคู่กรณีได้เข้ามาเก็บลำไยแล้ว คู่กรณีแจ้งผู้ร้องที่ ๒ ว่า เงินที่ได้จากการเก็บลำไยไม่เพียงพอกับเงินที่วางมัดจำไว้ ผู้ร้องที่ ๒ จึงตรวจสอบใบส่งของที่ลงรายละเอียดเกี่ยวกับราคาลำไยแล้วเห็นว่า ไม่เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญา เช่น ในสัญญาซื้อขายลำไยครั้งสุดท้ายระบุว่ารับซื้อลำไยในราคา กิโลกรัมละ ๒๕ บาท จากที่ระบุไว้ในสัญญา ๓๓ บาท แต่ปรากฏในเอกสารฉบับดังกล่าวว่าคู่กรณีคิดราคา กิโลกรัมละ ๒๒ บาท และคู่กรณีแจ้งว่าผู้ร้องที่ ๒ ยังมีหนี้ค้างกับคู่กรณีอีกจำนวน xx,xxx บาท ให้ผู้ร้องที่ ๒ ทำสัญญาซื้อขายลำไยล่วงหน้าโดยยัดเอาเงินที่ผู้ร้องที่ ๒ จะต้องคืนเป็นเงินค้ำมัดจำในปีถัดไป ซึ่งผู้ร้องที่ ๒ ไม่ตกลงตามข้อเสนอ ผู้ร้องที่ ๒ จึงร้องขอความเป็นธรรมที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ส.

เมื่อคู่กรณีไม่ปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายลำไยที่ได้ตกลงกันไว้ ผู้ร้องทั้งสองไม่สามารถนำลำไยไปจำหน่ายให้กับล้งอื่นได้ เนื่องจากผู้ร้องทั้งสองยังติดสัญญากับคู่กรณี และหลังจากทำสัญญาซื้อขายกับคู่กรณีแล้ว ผู้ร้องทั้งสองต้องพึ่งพาคู่กรณี เนื่องจากผู้ร้องทั้งสองไม่สามารถหาแรงงานเข้าเก็บผลผลิตเองได้ การที่คู่กรณีไม่ปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายลำไยจึงทำให้ผู้ร้องทั้งสองได้รับความเสียหาย คือ ผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้รับเงินจากการขายลำไยตามสัญญาในราคา กิโลกรัมละ ๓๕ บาท ซึ่งคำนวณมูลค่าความเสียหายจากการขายลำไยโดยหักออกจากเงินมัดจำที่ผู้ร้องที่ ๑ ได้รับไว้แล้ว รวมเป็นเงินจำนวน xxx,xxx บาท และผู้ร้องที่ ๒ ไม่ได้รับเงินจากการขายลำไยตามสัญญาในราคา กิโลกรัมละ ๓๓ บาท เมื่อคำนวณมูลค่าความเสียหายจากการขายลำไยโดยหักออกจากเงินมัดจำที่ผู้ร้องที่ ๒ ได้รับไว้แล้ว รวมเป็นเงินจำนวน xxx,xxx.xx บาท และการที่คู่กรณีเก็บลำไยของผู้ร้องทั้งสองไป ทำให้ผู้ร้องทั้งสองไม่สามารถนำลำไยกลับคืนมาเพื่อนำไปจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อรายอื่นได้ เนื่องจากคู่กรณีมีการนำลำไยของผู้ร้องทั้งสองไปรวมกับลำไยของเกษตรกรรายอื่นแล้ว จึงมากดราคารับซื้อเป็นการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งหากผู้ร้องทั้งสองรับราคาตามที่คู่กรณีเสนอ ผู้ร้องที่ ๑ จะต้องคืนเงินให้กับคู่กรณีจำนวน xx,xxx บาท และผู้ร้องที่ ๒ จะต้องคืนเงินให้กับคู่กรณีจำนวน xx,xxx บาท โดยคู่กรณีแจ้งว่าเงินจำนวนดังกล่าวที่ผู้ร้องทั้งสองจะต้องคืน เป็นเงินวางมัดจำในการทำสัญญาซื้อขายลำไยในปีถัดไป ทำให้ผู้ร้องทั้งสองไม่ได้รับเงินเพิ่มตามสัญญาครบถ้วนตามที่ตกลงไว้ ทั้งต้องกลายเป็นหนี้คู่กรณีโดยปริยาย

กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มิได้เป็นคู่สัญญาโดยตรงตามเอกสาร อีกทั้งถูกคู่กรณีนำมาอ้างในการเข้าทำสัญญา เพื่อให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ จ่ายเงินค้ำมัดจำแก่ผู้ร้องทั้งสอง และเมื่อคู่กรณีได้รับลำไยแล้วกลับนำไปใช้เป็นผลประโยชน์ส่วนตัว โดยมีการมอบลำไยให้กับผู้ถูกร้องที่ ๑ เพียงบางส่วน อีกทั้งผู้ร้องที่ ๑ ได้ให้การว่า มิได้มีเจตนาที่จะเข้าทำสัญญากับผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่อย่างไร โดยเจตนาจะทำสัญญากับคู่กรณีเท่านั้น

ประเด็นวินิจฉัย

๑. กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่สัญญาในเรื่องนี้คือผู้ใด
๒. การกระทำของคู่กรณีเป็นพฤติกรรมใช้อำนาจตลาดหรือใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าเอาเปรียบคู่ค้า อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการธุรกิจรายอื่นตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกคือ คู่สัญญาในเรื่องนี้คือผู้ใด

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐานและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องรับฟังได้ว่า สัญญาซื้อขายลำไย ระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยคู่กรณีกับผู้ร้องที่ ๑ และสัญญาซื้อขายลำไยระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยคู่กรณีกับผู้ร้องที่ ๒ และตามหนังสือรับรองของผู้ถูกร้องที่ ๑ ระบุผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ได้แก่ นาย จ. นาย ฌ. และนาย ข. โดยจำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัทได้คือ กรรมการหนึ่งคนลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัท ซึ่งในสัญญาทั้งสองฉบับไม่ปรากฏผู้แทนนิติบุคคลของผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ร่วมลงนามหรือมอบอำนาจให้คู่กรณีเป็นตัวแทนลงนามได้ คู่สัญญาตามเอกสารคือคู่กรณีกับผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ แม้ในตัวเอกสารจะปรากฏชื่อบริษัทผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ตาม ผู้ถูกร้องที่ ๑ มิได้มีเจตนาจะเป็นคู่สัญญากับผู้ร้องทั้งสอง แต่เป็นเพียงใช้เป็นหลักฐานเพื่อประกอบการจ่ายเงินค่าซื้อลำไยให้กับผู้ร้องทั้งสองเท่านั้น และเมื่อได้มีการเก็บลำไยแล้วคู่กรณีก็ส่งลำไยให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ เพียงเล็กน้อย ทำให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ได้รับประโยชน์จากสัญญาดังกล่าว และต้องเสียเงินล่วงหน้าให้กับผู้ร้องทั้งสอง ซึ่งเกิดจากการกระทำของคู่กรณีทั้งสิ้น ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงอยู่ในฐานะผู้เสียหายเช่นเดียวกันกับผู้ร้องทั้งสอง

ดังนั้น กรณีคู่สัญญาที่แท้จริงกับผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ คือคู่กรณี ซึ่งเป็นผู้ลงนามในสัญญา และเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากสัญญาซื้อขายที่ทำไว้กับผู้ร้องทั้งสอง

อีกทั้งเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ความว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มิได้เป็นผู้ที่เป็นคู่สัญญาโดยตรงตามเอกสาร ทั้งเป็นผู้ที่ถูกคู่กรณีนำมาอ้างในการเข้าทำสัญญาเพื่อให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ จ่ายเงินค่ามัดจำแก่ผู้ร้องทั้งสองและเมื่อได้ผลผลิตแล้วคู่กรณีก็นำผลผลิตทั้งหมดมอบให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่อย่างไรก็ตาม นำผลผลิตไปใช้เป็นผลประโยชน์ส่วนตัว โดยนำลำไยที่คู่กรณีรับซื้อส่งให้กับผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่เพียงบางส่วนเท่านั้น และผู้ร้องที่ ๑ ได้ให้การว่า มิได้มีเจตนาที่จะเข้าทำสัญญากับผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่อย่างไรก็ตาม โดยเจตนาจะทำสัญญากับคู่กรณีเท่านั้น ดังนั้นคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้เสียหายในคดีนี้เช่นกัน มิใช่เป็นผู้ที่กระทำความผิดหรือร่วมกระทำความผิดกับคู่กรณีแต่อย่างไร

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นพฤติกรรมใช้อำนาจตลาดหรือใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าเอาเปรียบคู่ค้าอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการธุรกิจรายอื่นตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการธุรกิจรายอื่นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) กีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม (๒) ใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม” จึงต้องพิจารณาว่า ๑. คู่กรณีมีการกระทำที่มีลักษณะกีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นหรือไม่ ๒. ใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่ และ ๓. การกระทำนั้นเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการ

/รายอื่นหรือ...

รายอื่นหรือไม่ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวปฏิบัติในการพิจารณา การกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการธุรกิจรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ข้อ ๕ กำหนดว่า “การกระทำที่ความผิดตามมาตรา ๕๗ จะต้องส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น โดยจะพิจารณาจากความสูญเสียในทางเศรษฐกิจ (Economic Loss) ที่ปรากฏตามข้อเท็จจริง เช่น การสูญเสียรายได้ของผู้ประกอบการ การสูญเสียมูลค่าตลาด (Market Value) ของสินค้าหรือบริการ การสูญเสียโอกาสในการผลิตสินค้าหรือบริการ เป็นต้น” ข้อ ๙ กำหนดว่า “การใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจ ต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรมมีลักษณะดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ประกอบการมีอำนาจตลาดหรืออำนาจ ต่อรองที่เหนือกว่าผู้ประกอบการรายอื่น (๒) ผู้ประกอบการใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่า ในการเอาเปรียบหรือจำกัดทางเลือกของคู่ค้าดังกล่าวอย่างไม่เป็นธรรม”

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้วิเคราะห์ข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐานและข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องรับฟังเป็นที่ยุติว่า คู่กรณีทำสัญญาซื้อขายลำไยกับผู้ร้องที่ ๑ ในราคา กิโลกรัมละ ๓๕ บาท แต่เมื่อ ถึงกำหนดเก็บเกี่ยวลำไย คู่กรณีกลับต่อรองราคาซื้อลดลง ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ไม่สามารถนำลำไยไปจำหน่าย ให้กับล้งอื่นได้ เมื่อคู่กรณีได้มาเก็บลำไยตามสัญญาแล้ว ยังมีพฤติกรรมไม่ยอมจ่ายเงินตามสัญญา โดยกำหนด ราคาซื้อขึ้นมาใหม่จะทำให้ผู้ร้องที่ ๑ ในราคา กิโลกรัมละ ๔ บาท ทำให้ผู้ร้องที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ไม่ได้รับ เงินจากลำไยตามสัญญาในราคา กิโลกรัมละ ๓๕ บาท และทำให้ผู้ร้องที่ ๑ ไม่สามารถนำลำไยกลับคืนมา เพื่อไปจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อรายอื่นได้ เนื่องจากมีการนำลำไยของผู้ร้องที่ ๑ ไปรวมกับลำไยของเกษตรกร รายอื่นแล้ว การกำหนดราคาซื้อขึ้นมาใหม่เป็นการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม โดยเอาเปรียบ เกษตรกรที่ไม่สามารถจะดำเนินการแก้ไขอย่างไรได้ หากผู้ร้องที่ ๑ รับราคาตามที่คู่กรณีเสนอ ผู้ร้องที่ ๑ จะต้องคืนเงินให้กับคู่กรณีเป็นเงินจำนวน xx,xxx บาท โดยคู่กรณีแจ้งว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงิน วางมัดจำในการทำสัญญาซื้อขายลำไยในปีถัดไป ทำให้ผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้รับเงินเพิ่มตามสัญญาครบถ้วนตามที่ ตกงไว้ ทั้งต้องกลายเป็นหนี้คู่กรณีโดยปริยายและทำให้ผู้ร้องที่ ๑ ไม่สามารถนำลำไยไปขายให้กับล้งอื่นได้

ส่วนกรณีผู้ร้องที่ ๒ คู่กรณีทำสัญญาซื้อขายลำไยกับผู้ร้องที่ ๒ ในราคา กิโลกรัมละ ๓๓ บาท ต่อมามีการต่อรองเหลือ กิโลกรัมละ ๒๕ บาท ซึ่งผู้ร้องที่ ๒ ไม่สามารถนำลำไยไปจำหน่ายให้กับล้งอื่นได้ เมื่อคู่กรณีเก็บลำไยแล้วและไม่จ่ายเงินตามสัญญาผู้ร้องที่ ๒ จึงได้รับความเสียหาย ไม่สามารถนำลำไย กลับคืนมาเพื่อนำไปจำหน่ายให้กับผู้ซื้อรายอื่นได้ เนื่องจากมีการนำลำไยของผู้ร้องที่ ๒ ไปรวมกับลำไยของ เกษตรกรรายอื่น ซึ่งการกำหนดราคาซื้อขึ้นมาใหม่นั้น เป็นการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม โดยเอาเปรียบเกษตรกรที่ไม่สามารถจะดำเนินการแก้ไขอย่างไรได้ หากผู้ร้องที่ ๒ รับราคาตามที่คู่กรณีเสนอ ผู้ร้องที่ ๒ จะต้องคืนเงินให้กับคู่กรณีเป็นเงินจำนวน xx,xxx บาท และคู่กรณีได้แจ้งว่าเงินจำนวนดังกล่าว ที่ผู้ร้องที่ ๒ จะต้องคืนนั้นเป็นเงินวางมัดจำในการทำสัญญาซื้อขายลำไยในปีถัดไป พฤติกรรมดังกล่าวทำให้ ผู้ร้องที่ ๒ ไม่ได้รับเงินเพิ่มตามสัญญาครบถ้วนตามที่ตกลงไว้ ทั้งต้องกลายเป็นหนี้คู่กรณีโดยปริยาย และทำให้ ผู้ร้องที่ ๒ ไม่สามารถนำลำไยไปจำหน่ายให้กับล้งอื่นได้

การที่คู่กรณีเก็บลำไยแล้วแต่ไม่ยอมปฏิบัติตามสัญญาในการซื้อขายลำไยที่ได้ตกลงกันไว้ ทำให้ผู้ร้องทั้งสองไม่สามารถนำลำไยจำนวนดังกล่าวกลับคืนมาเพื่อนำไปจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อรายอื่นได้ เนื่องจากลำไยของผู้ร้องทั้งสองได้ถูกนำไปรวมกับลำไยของเกษตรกรรายอื่น และการที่คู่กรณีคิดราคาลำไย ให้กับผู้ร้องทั้งสองในราคาที่ต่ำกว่าที่ได้ตกลงกันไว้ตามสัญญาจึงเป็นการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่า อย่างไม่เป็นธรรม โดยเอาเปรียบเกษตรกรที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขอย่างไรได้ หากผู้ร้องทั้งสองรับราคา ตามที่คู่กรณีเสนอ ผู้ร้องทั้งสองจะถูกมัดในการทำสัญญาซื้อขายลำไยในปีถัดไป ทำให้ผู้ร้องทั้งสองไม่ได้รับเงิน เพิ่มตามสัญญาครบถ้วนตามที่ตกลงกันไว้ทั้งต้องกลายเป็นหนี้คู่กรณีต่อไป

/ดังนั้น การ...

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรมในการเอาเปรียบหรือจำกัดทางเลือกของคู่ค้าดังกล่าวอย่างไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๕๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ข้อ ๙ (๒)

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์เห็นว่า ผู้ร้องที่ ๑ ไม่มีพฤติกรรมกระทำ ความผิดหรือร่วมกระทำความผิดกับคู่กรณี อันเข้าลักษณะเป็นการใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรมอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่นตามพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และอยู่ในฐานะเป็นผู้เสียหายเช่นกัน

สำหรับคู่กรณีกระทำการซื้อขายลำไยโดยต่อรองรับซื้อลำไยในราคาต่ำกว่าที่ตกลงไว้ ตามสัญญาโดยกำหนดราคารับซื้อขึ้นใหม่ พฤติกรรมดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรมอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ตามมาตรา ๕๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ข้อ ๙ (๒) ทั้งนี้ แม้คู่กรณีได้ทำสัญญาซื้อขายกับผู้ร้องทั้งสอง ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ และมีกำหนดเข้าเก็บเกี่ยวผลผลิตในเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นการเก็บเกี่ยวลำไยตามฤดูกาลมิใช่เป็นการกระทำความผิดต่อเนื่อง จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองจากฐานรายได้ของคู่กรณีในปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท และเนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าว เกิดผลเสียหายในวงจำกัดเฉพาะพื้นที่ ประกอบกับคู่กรณีได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้องทั้งสองจนเป็นที่พอใจ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงมีมติเป็นเอกฉันท์คิดค่าปรับทางปกครองในอัตราร้อยละ ๕ ของฐานรายได้ของคู่กรณีในปี ๒๕๖๒ เป็นจำนวนเงิน ๙,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔